

การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model

ภาวิณี เดชเทศ¹

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทความวิจัย

รับต้นฉบับ: 17 กุมภาพันธ์ 2565

รับตีพิมพ์: 6 มิถุนายน 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 2) ศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ชั้นปีที่ 1 รหัส 63 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ (มคอ.3) รายวิชา EDUC111 ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยเป็นการเขียนแบบอิสระ และแบบวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษา การดำเนินการทดลอง จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test dependent.

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษามีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. นักศึกษามีผลการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model มีค่าคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 2.39 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มเป็น 3.44

คำสำคัญ: รูปแบบการสอน B-SLIM Model, ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ, การรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษ

¹การติดต่อและการร้องขอบทความนี้ กรุณาส่งถึง ...ภาวิณี เดชเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

E-mail: pawineeb8@gmail.com

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH WRITING ABILITY USING THE B-SLIM INSTRUCTIONAL MODEL

Pawinee Dechedt¹

English Education, Education Faculty, Pibulsongkram Rajabhat University

Research Article

Received: 17 February 2022

Accepted: 6 June 2023

The aims of this research were to compare students' English writing ability using the B-SLIM Instructional Model before and after studying and to study self-efficacy perception in English proficiency in the teaching of student-teachers before and after using the B-SLIM Instructional Model. The sample groups were 30 freshmen in Academic Year 2020 from Mathematics major students in the Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University. The research instruments were the lesson plan of EDUC111 Language for Communication for Teachers, English writing proficiency test, and a self-efficacy test in English proficiency in teaching. Experiment conducted over a period of six weeks, once a week, for 3 hours each time, totaling 18 hours. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test dependent.

The findings of this research can be concluded as follows.

1. The students' English writing ability after using the B-SLIM Instructional Model was improved at statistically significant of 0.05.

2. The students' self-efficacy in English proficiency in teaching after using the B-SLIM Instructional Model was higher. The mean score before studying was 2.39 and the mean score after studying was 3.44

Keywords: B-SLIM Instructional Model, English Writing Ability, Self-Efficacy Perception in English Proficiency

¹ Correspondence concerning this article and requests for reprints should be addressed to Pawinee Dechedt English Education, Education Faculty, Pibulsongkram Rajabhat University E-Mail: pawineeb8@gmail.com

บทนำ

บทบาทของภาษาอังกฤษอยู่ในฐานะภาษานานาชาติที่มีผู้ใช้และผู้เรียนจำนวนมากที่สุดในโลก ภาษาอังกฤษได้ถูกจัดอันดับว่าเป็นภาษาสากลของโลก (จันทรทรวงกลด คชเสนี, 2548) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารใช้ในการศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น และในปัจจุบัน สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานต่างๆ ต่างให้ความสำคัญกับความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นสอบคัดเลือกบุคคลเข้าทำงานในฝ่ายต่างๆ การสอบคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน การสอบบรรจุครูผู้ช่วย การสมัครเข้ารับการบรรจุในโครงการครูคืนถิ่น หรือแม้แต่หน่วยงานเอกชนทางธุรกิจต่างๆ เพราะถือว่าทักษะทางภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง ที่จำเป็นต่อการทำงานและเป็นภาพลักษณ์ต่อหน่วยงานในด้านความเป็นสากล ทั้งนี้จึงปฏิเสธที่จะไม่ใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษไม่ได้ในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสายอาชีพครู ที่จำเป็นต้องมีคะแนนภาษาอังกฤษไปประกอบการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ที่มีการเทียบเคียงคะแนนกับเกณฑ์มาตรฐาน ผู้สอบต้องผ่านการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษให้ผ่านตามกรอบอ้างอิงร่วมสหภาพยุโรป (Common European Framework Reference on Language : CEFR)) ซึ่งเป็นการทดสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษในระดับการสื่อสารทั่วไป ที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลและถึงแม้ภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญและถูกยกให้เป็นเรื่องหลักในการพัฒนาการเรียนการสอนมากเท่าใด แต่ก็ยังพบปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในทุกระดับของการศึกษาไทย ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยสามารถพบเห็นผ่านหลักฐานเชิงประจักษ์มากมายในการสอบวัดระดับต่างๆ ของผู้เรียน ที่มักมีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำๆ อยู่เสมอ โดยจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) พบว่า ผลการสอบโอเน็ตวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยทั่วประเทศชั้น ป.6 ม.3 ม.6 ต่ำกว่าวิชาอื่นๆ ในรอบ 6 ปีที่ผ่านมา โดยได้คะแนน 20–35 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน นอกจากนี้ผลการสอบโทเฟล หรือ TOEFL ของคนไทยเฉลี่ยอยู่ที่ 78 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ 82 คะแนน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นสถาบันผลิตครูที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูอยู่เสมอ มีการจัดโครงการเพื่อเสริมสร้างความรู้ทางภาษาอังกฤษ หรือจัดอบรมภาษาอังกฤษไปใช้ในการสอบ เพื่อนำผลคะแนนไปประกอบการสมัครครูในโครงการต่างๆ ที่ดำเนินการในทุกๆ ปี ผู้วิจัยเป็นหนึ่งในคณะกรรมการในการดำเนินโครงการต่าง ๆ และเป็นผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในคณะครุศาสตร์ จึงได้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงของปัญหาและผลที่ได้จากการดำเนินงานอย่างแท้จริง เช่น นักศึกษาไม่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นักศึกษาไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะ

ภาษาอังกฤษบางทักษะยากเกินกว่าความสามารถในการพัฒนาของนักศึกษาสาขาอื่นที่ไม่ใช่สาขาภาษาอังกฤษ เป็นต้น จากปัญหาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยต้องการจะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่เพียงแต่เฉพาะ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ แต่เป็นสาขาวิชาอื่นๆ ที่มีความต้องการในการพัฒนาอย่างเร่งด่วน เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถนำความรู้จากการพัฒนานี้ไปใช้ได้จริงในการเรียนหรือการสอนของนักศึกษาครูในอนาคต

จากความสำคัญนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี เดชเทศ (2563) เรื่อง การศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม โดยเป็นการศึกษาสำรวจเพื่อหาแนวโน้มการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู ว่าสาขาวิชาใดที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนต่ำ และมีองค์ประกอบใดที่เป็นปัญหาในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสอนของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3, 4 และ 5 ของทุกสาขาวิชาในคณะครุศาสตร์ โดยพบว่า สาขาที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตน อยู่ในกลุ่มที่มีคะแนนค่อนข้างต่ำ ได้แก่ สาขาวิชาสังคมศึกษา พลศึกษาและคณิตศาสตร์ และพบว่า จากทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสร้างสื่อการสอน การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ปรากฏว่าทักษะทางภาษาอังกฤษที่นักศึกษามีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนต่ำที่สุด ได้แก่ ทักษะการเขียน แสดงถึงความไม่มั่นใจในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกับการสอนของตน ไม่ว่าจะเป็นความวิตกกังวลในการเลือกใช้คำศัพท์หรือประโยคเขียนเป็นภาษาอังกฤษ การสื่อสารโดยการเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การรวบรวมความคิด ความรู้สึกและความต้องการเพื่อเขียนออกมาเป็นภาษาอังกฤษ รวมถึงการเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะสื่อสาร เนื่องจากในปัจจุบันผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต้องได้รับการพัฒนาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการเรียนการสอนในเรื่องของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายอย่าง ได้แก่ ตัวผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ ทำให้ไม่สามารถเข้าใจในภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง ซึ่งส่งผลต่อปัญหาที่กล่าวไปข้างต้น แต่ถ้านักศึกษามีความสามารถทางการเขียนที่มากขึ้น ก็จะทำให้ นักศึกษาสามารถใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริง การถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกออกมาเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยตัดสินใจเลือกนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เนื่องจากอยู่ในรายวิชาที่ผู้วิจัยสามารถที่จะช่วยพัฒนานักศึกษาได้โดยตรง และต้องการทราบถึงประสิทธิภาพของเทคนิคการสอนที่นำมาใช้ว่าจะสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด ประกอบกับผลการศึกษาข้างต้นว่าสาขาวิชาคณิตศาสตร์มีระดับของการรับรู้ความสามารถของตน ที่ค่อนข้างต่ำ ทำให้ผู้วิจัย

ต้องการจะพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน โดยจุดประสงค์ในการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันนั้น มุ่งเพื่อการสื่อสารเน้นในแง่ความคิดจินตนาการ และความสามารถในการถ่ายทอดความคิดของตนเองให้ผู้อื่นรับมากกว่าจะเน้นเรื่องความถูกต้องของการใช้คำและหลักไวยากรณ์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เน้นความคล่องตัวในการสื่อสาร (Fluency) มากกว่าความถูกต้อง (Accuracy) อย่างไรก็ตาม กระบวนการสอนทักษะการเขียน ควรที่จะได้สร้างระบบความถูกต้องสามารถควบคุมได้แบบ Controlled Writing ไว้ก่อน ซึ่งจะนำมาสู่การเขียนแบบควบคุมน้อยลง (Less Controlled Writing) และการเขียนแบบ Free Writing อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ดังนั้นในการสอนเขียน สิ่งที่คุณสอนต้องคำนึงถึงให้มากที่สุดก็คือ ต้องให้ข้อมูลคำศัพท์ (Vocabulary) ไวยากรณ์ (Grammar Pattern) และโครงสร้าง (Structure) แก่ผู้เรียนอย่างเพียงพอที่จะเป็นแนวทางในการคิดเพื่อการเขียนต่อไป การให้แต่หัวข้อ (Topic) หรือแม้จะชี้แจงจุดประสงค์เรื่องที่ต้องการให้เขียนโดยแจ้ง Main Idea แล้วก็ตาม กฎต่างๆ ก็ยังเป็นเรื่องที่ยากที่จะเขียนได้

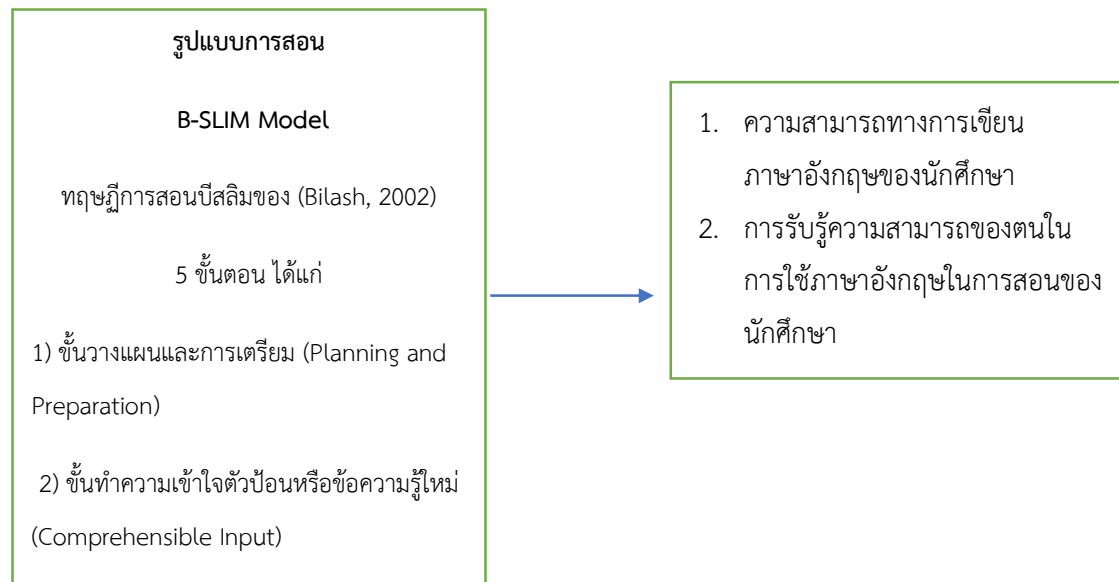
จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนภาษาในปัจจุบัน ที่จะนำมาช่วยพัฒนาผู้เรียนในทักษะการเขียน พบว่ารูปแบบการสอน B-SLIM Model เป็นการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของ Bilash's Second Language Instructional Method เป็นการสอนที่สามารถพัฒนาและส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีสอนแบบ B-SLIM เป็นรูปแบบหนึ่งของการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีการเรียนรู้ภาษา 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) 2) ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) 3) ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) 4) ขั้นผล (Output) และ 5) ขั้นประเมินผล (Evaluation) โดย รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549) กล่าวไว้ว่า เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาที่สองที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ โดยการป้อนข้อมูลใหม่ที่อยู่บนฐานความรู้เดิม มีการใช้สื่อสภาพจริงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน สร้างความมั่นใจ ลดความวิตกกังวลเรียนรู้จากสิ่งที่ยากไปยาก เพื่อลดเงื่อนไขทางด้านจิตใจทำให้เกิดแรงจูงใจ โดยอาศัยหลักการและแนวคิดทฤษฎีด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Science) ซึ่งมุ่งเน้นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจกับสมองของมนุษย์ภายใต้แนวคิด ของ Piaget (1970) อีกทั้งทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ตามแนวคิดของ Bruner (1977) ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง เพราะผู้เรียนมีพื้นความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป โดยการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเกิดจากการที่ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ค้นพบใหม่กับความรู้เดิมแล้วนำมาสร้างเป็นความหมายใหม่ ที่จะทำให้ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องท่องจำแต่เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง

จากเหตุและผลดังที่กล่าวไปข้างต้น จึงเป็นเหตุผลที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในรายวิชาที่รับผิดชอบ เพื่อที่นักศึกษาจะเกิดความมั่นใจในการเขียนเพิ่มมากขึ้น ได้นำความรู้จากการเรียนและกิจกรรมที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต ประกอบกับต้องการทราบถึงระดับการรับรู้ความสามารถของนักศึกษาในการใช้ภาษาอังกฤษ ว่าจะมีมากขึ้นหรือลดลงมากน้อยแค่ไหน หลังจากการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน B-SLIM Model เพื่อที่จะเป็นข้อมูลสารสนเทศให้กับผู้วิจัยในการพัฒนากิจกรรมและเทคนิคการสอนเพื่อการสอนภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษา ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ชั้นปีที่ 1 รหัส 63 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ชั้นปีที่ 1 รหัส 63 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

แบบแผนการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อน-หลังการเรียนรู้ (One group Pretest-Posttest Design) มีลักษณะดังนี้

	O1E	X	O2E
เมื่อ			
O1E แทน	ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน B-SLIM Model		
X แทน	รูปแบบการสอน B-SLIM Model		
O2E แทน	ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน B-SLIM Model		

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ (มคอ.3) รายวิชา EDUC111 ภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครู เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง

โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) ขั้นนี้ผู้สอนจะเลือกกิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน นอกจากนั้นผู้สอนต้องจัดเตรียมสื่อและ

อุปกรณ์ ที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สื่อต้องน่าสนใจและสอดคล้องกับเนื้อหาและควรเป็นสื่อที่เป็นของจริง

2) ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) ขั้นนี้ผู้สอนต้องอธิบายความรู้ใหม่ ข้อมูลหรือตัวป้อนใหม่ เรียกว่า Input โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ผู้สอนสามารถให้ตัวป้อนเหล่านี้ ในการที่ผู้เรียนจะเข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้

3) ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) ขั้นนี้หมายถึง ช่วงเวลาที่ผู้เรียนรู้เนื้อหาหรือตัวป้อน (Input)

4) ขั้นผล (Output) กิจกรรมขั้นนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียน ลักษณะกิจกรรมขั้นนี้เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual Activity) ได้แก่ การเขียนไดอารี่ เรียงความ เรื่องสั้น เป็นต้น

5) ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นการสอนนี้ ผู้สอนรวบรวมข้อมูลต่างๆจากการสังเกต หรือซักถามผู้เรียนในชั้นต่างๆ เพื่อต้องการทราบปัญหาต่างๆ และแก้ไขปัญหาในการสอนครั้งต่อไป ขั้นนี้เป็นขั้นการประเมินผลการเรียนของผู้เรียน ผู้สอนอาจใช้การประเมินทักษะตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เป็นแบบอัตนัยด้วยรูปแบบการเขียนแบบอิสระ

โดยมีการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและสอดคล้องของประเด็น ความชัดเจนของข้อคำถาม ความครอบคลุม ความถูกต้อง กับจุดประสงค์เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence : IOC) พิจารณาความเหมาะสมและสอดคล้องของประเด็นในการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการประเมินของรูปแบบ ความชัดเจนของข้อคำถาม ความครอบคลุม ความถูกต้อง โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง .80 - 1.00

3. แบบวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษา จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, รหัสนักศึกษา

ตอนที่ 2 การรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน จำนวน 30 ข้อ ประกอบไปด้วย 1) ด้านความสามารถด้านการสื่อสาร ประกอบด้วย การฟังจำนวน 4 ข้อ การพูดจำนวน 5 ข้อ การอ่านจำนวน 5 ข้อ และการเขียนจำนวน 4 ข้อ 2) ด้านความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

ประกอบด้วย การสร้างสื่อการสอนจำนวน 3 ข้อ การจัดเรียนการสอนจำนวน 5 ข้อ และการวัดและประเมินผล จำนวน 4 ข้อ

โดยมีการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการทดสอบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .983 จำแนกตามรายด้าน ได้แก่ 1) ทักษะการฟัง เท่ากับ .890 2) การพูด เท่ากับ .918 3) การอ่าน เท่ากับ .943 4) การเขียน เท่ากับ .955 5) การสร้างสื่อการสอน เท่ากับ .953 6) การจัดเรียนการสอน เท่ากับ .974 7) การวัดและประเมินผล เท่ากับ .977

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาขั้นตอนในการสอนและกิจกรรมเพื่อนำมาใช้ในการรูปแบบการสอน B-SLIM Model ทฤษฎีการสอนของ (Bilash, 2002)

2. สร้างแผนการเรียนรู้ (มคอ.3) ที่ใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model จำนวน 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1) ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ รูปแบบการสอน B-SLIM Model เพื่อศึกษาขั้นตอนในการสอนและกิจกรรมเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.2) คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Macmillan Education (Breakthrough plus 2nd Ed. Level 2. ซึ่งมีเนื้อหาดังนี้ 1) Lifestyle 2) Leisure 3) Getting along 4) Interests 5) Telling a story และ 6) Celebrations โดยในแต่ละครั้งมีขั้นตอนตามทฤษฎีการสอนบีสลิมของ (Bilash, 2002) ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation)

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อมูลความรู้ใหม่ (Comprehensible Input)

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity)

ขั้นที่ 4 ขั้นผลิตผลงาน (Output)

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation)

3. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย

4. ทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

5. วัดการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนก่อนเรียนของผู้เรียน โดยใช้แบบวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

6. ดำเนินการสอนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ รูปแบบการสอน B-SLIM Model เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 18 ชั่วโมง

โดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and Preparation) โดยเป็นขั้นที่ผู้สอนจะมีการเตรียมกิจกรรม เนื้อหา และสื่ออุปกรณ์การสอนให้สอดคล้องความสนใจของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เช่น ในการเลือกกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการทางภาษา การสื่อสาร การเลือกหัวข้อเพื่อให้อยู่ในความสนใจของผู้เรียนในวัยนี้ รวมไปถึงการจัดเตรียมสื่อที่ใช้ประกอบการเรียน จำพวก คลิปวิดีโอ รูปภาพประกอบ คลิปเสียงสนทนา ใบงาน ใบกิจกรรม เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อมูลความรู้ใหม่ (Comprehensible Input) ขั้นนี้ผู้สอนต้องอธิบายความรู้ใหม่ ข้อมูลหรือตัวป้อนใหม่ (Giving it) ทั้งในเรื่อง ทักษะทางภาษา กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ใหม่ กฎการใช้ไวยากรณ์ โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ในการเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ได้รับ ซึ่งขั้นนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้มากขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake Activity) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีการเพิ่มกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจและพัฒนาทักษะการเขียน เช่น แบบฝึกหัด กิจกรรมเป็นกลุ่ม กิจกรรมเดี่ยว หรือกิจกรรมคู่

3.1 ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจตัวป้อนเรียกว่า กิจกรรมเพื่อความเข้าใจ

(Intake – Getting it) กิจกรรมเพื่อความเข้าใจนี้จะใช้เวลาจนกว่าครูจะแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ ตัวป้อนหรือหรือข้อมูลความรู้ใหม่ เช่น การฝึกเขียนประโยคบนกระดานดำ การฝึกสร้างประโยคจากรูปแบบประโยคที่กำหนด เป็นต้น

3.2 หลังจากทีนักเรียนเข้าใจตัวป้อนแล้วผู้สอน ต้องออกแบบกิจกรรมที่ยากและซับซ้อนมากขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสฝึกเรียกว่ากิจกรรมฝึกใช้ภาษา (Intake – Using It) กิจกรรมฝึกใช้ภาษาเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและเป็นธรรมชาติมากกว่ากิจกรรม เพื่อความเข้าใจ (Getting It Activity) เช่น การนำประโยคที่ได้เรียนรู้ และฝึกมาแล้วจากขั้นก่อนหน้ามาเขียนรูปแบบย่อหน้า หรือเขียนเรื่องราวที่ซับซ้อนมากขึ้น

ขั้นที่ 4 ขั้นผลิตผลงาน (Output) กิจกรรมขั้นนี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษา ทักษะเขียน เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบสถานการณ์จำลองในลักษณะต่างๆ (Real World Task Activity) ซึ่งลักษณะกิจกรรมขั้นนี้เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ เป็นได้ทั้งกิจกรรมกลุ่ม และกิจกรรมเดี่ยว เช่น การแสดงบทบาทสมมติ โครงการ การเขียนบรรยายเหตุการณ์ การเขียนเรียงความเรื่องสั้น การเขียนจดหมาย เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ขั้นการสอนนี้ผู้สอนรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากการสังเกตหรือซักถามผู้เรียนในชั้นต่างๆ เพื่อต้องการทราบปัญหาต่างๆ และแก้ไขปัญหาในการสอนครั้งต่อไป ขั้นนี้เป็นขั้นการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ผู้สอนอาจใช้การประเมินทักษะตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ในการเขียนของผู้เรียน และการสอบเก็บคะแนนก่อนและหลังเรียน

7. ทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ

8. วัดการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนหลังเรียนของผู้เรียน โดยใช้แบบวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test (Dependent Samples)
2. ศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model ก่อนเรียนและหลังเรียนและเพื่อศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model โดยมีผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน B-SLIM Model

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	6.97	1.245	.22735	30.644	.000
หลังเรียน	30	7.87	1.008	.18404	42.745	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการเรียนรู้ในรูปแบบการสอน B-SLIM Model และได้ทำการทดสอบหลังเรียน ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่า t-test dependent) ที่ระดับ .05 แสดงว่า รูปแบบการสอน B-SLIM Model ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยนักศึกษามีการพัฒนาดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เช่น ในการเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับเรื่องราวและเนื้อหาที่ดีขึ้น มีความสอดคล้องกันระหว่างประธานกับกริยาในประโยคมากขึ้น การใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางการเขียนภาษาอังกฤษของศึกษาจากการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน B-SLIM Model

และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่าระดับความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.97 หลังเรียนค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.87 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยความสามารถด้านการเขียนแบบอิสระของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนดีขึ้น ซึ่งมีปัญหาด้านการเขียนของนักศึกษาที่พบจากงานเขียนก่อนเรียน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 30 คน ในการสะกดคำศัพท์ (Spelling) มีนักศึกษาที่ไม่สามารถสะกดคำศัพท์ที่ถูกต้องได้ จำนวน 15 คน การใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาในประโยค (Subject – Verb Agreement) มีนักศึกษาที่ไม่สามารถใช้รูปประโยค ในการใช้ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาได้จำนวน 17 คน การใช้รูปแบบประโยคกาล (Tenses) มีนักศึกษาที่ไม่สามารถใช้รูปแบบประโยคกาลได้ถูกต้องจำนวน 20 คน ระบบการลำดับและการพัฒนาของงานเขียน มีนักศึกษาที่ไม่สามารถเรียบเรียง ขยายความงานเขียน จำนวน 14 คน

2. ผลการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษา ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model พิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษา ใน 7 องค์ประกอบ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้สื่อ การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล พบว่า นักศึกษามีผลการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษา ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model มีค่าคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 2.39 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มเป็น 3.44 ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครู ก่อนและหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอน B-SLIM Model จำแนกตาม 7 องค์ประกอบ 30 ข้อคำถาม

		ก่อนเรียน		หลังเรียน	
ข้อ	ข้อคำถาม	Mean	St.	Mean	St.
การฟัง					
1	ข้าพเจ้านั้นใจว่าเข้าใจความหมายจากการฟังภาษาอังกฤษ	2.60	.814	3.33	.844
2	ข้าพเจ้าสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้	2.47	.730	3.63	.809
3	ข้าพเจ้าฟังภาษาอังกฤษแล้วสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้	2.53	.819	3.37	.850
4	ข้าพเจ้าฟังภาษาอังกฤษแล้วสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้	2.30	.794	3.53	.776
การพูด					
5	ข้าพเจ้าสามารถสนทนาโดยใช้ภาษาอังกฤษกับผู้อื่นได้อย่างต่อเนื่องเป็นธรรมชาติ	2.13	.860	3.07	.828
6	ข้าพเจ้าสามารถออกเสียงคำศัพท์และประโยคในการสนทนาได้อย่างถูกต้อง	2.43	.728	3.43	.858
7	ข้าพเจ้านั้นใจที่จะสนทนากับผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษ	2.03	1.03	3.23	.898
8	ข้าพเจ้าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร	2.37	.890	3.37	.999
9	ข้าพเจ้าเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในการสื่อสารได้อย่าง	2.27	.944	3.23	.728

เหมาะสมกับสถานการณ์					
การอ่าน					
10	ข้าพเจ้าสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว	2.37	.718	3.53	.819
11	ข้าพเจ้าสามารถอ่านภาษาอังกฤษแล้วสามารถบอกความหมายของคำศัพท์และบริบทได้	2.37	.964	3.37	.765
12	ข้าพเจ้าสามารถอ่านภาษาอังกฤษแล้วสามารถจับใจความสำคัญได้	2.23	.935	3.63	.890
13	ข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษแล้วสามารถเข้าใจคำวลี หรือประโยคที่คุ้นเคยในสถานการณ์ต่างๆ	2.33	.959	3.70	.702
14	ข้าพเจ้าเข้าใจตีความหมายจากเนื้อหาภาษาอังกฤษที่อ่านได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน	2.30	.915	3.53	.900
การเขียน					
15	ข้าพเจ้าสามารถรวบรวมความคิดความรู้สึกและความต้องการเพื่อเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้	2.20	.761	3.33	1.06
16	ข้าพเจ้าสามารถเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะสื่อสาร	2.10	.759	3.47	.819
17	ข้าพเจ้าสามารถเลือกใช้คำศัพท์วลีหรือประโยคเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	2.27	.828	3.43	.858
18	ข้าพเจ้าสามารถสื่อสารโดยการเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และผู้อ่านสามารถเข้าใจได้	2.13	.819	3.33	.959
การใช้สื่อ					
19	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถสอดแทรกภาษาอังกฤษโดยการสำรวจคำหรือวลีที่ใช้เฉพาะในวิชาที่สอนแล้วนำมาจัดทำเป็นเอกสารการสอน เช่น ใบงาน ใบความรู้	2.43	.935	3.63	.850
20	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถสอดแทรกภาษาอังกฤษลงในสื่อวัสดุ กราฟิกเช่น แผนภูมิ แผนสถิติ แผนภาพและอื่นๆ มาใช้ประกอบการสอนได้	2.70	.915	3.57	.898
21	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถสอดแทรกภาษาอังกฤษลงในเนื้อหา รายวิชาที่ตนสอนผ่านเครื่องฉายสไลด์, เครื่องฉายภาพยนตร์ และพาวเวอร์พอยท์ ได้	2.50	1.04	3.53	.937

การจัดการเรียนการสอน					
22	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถสอนนักเรียนให้อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษในรายวิชาที่ตนสอนได้	2.67	.922	3.57	.898
23	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถสอนนักเรียนให้อ่านบทความภาษาอังกฤษในรายวิชาที่ตนสอนได้	2.50	.861	3.47	.776
24	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถสอนเป็นภาษาอังกฤษ แล้วให้นักเรียนสรุปเนื้อหาเป็นภาษาไทย พร้อมทั้งเขียนคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษประกอบได้	2.13	.819	3.27	.907
25	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถสอนและฝึกการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนฟังก่อนการเข้าสู่เนื้อหาได้	2.57	.817	3.43	.858
26	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถสอดแทรกการพูดภาษาอังกฤษในการสอน เพื่อเป็นการฝึกทักษะการฟังของนักเรียน	2.63	1.03	3.53	.937
การวัดและประเมินผล					
27	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสร้างข้อสอบในวิชาที่สอนได้	2.70	.877	3.47	.900
28	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในแบบฝึกหัดในวิชาที่สอนได้	2.60	.894	3.57	.935
29	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถจัดกิจกรรมประเมินผลนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษได้	2.47	.937	3.27	.828
30	ข้าพเจ้าคาดว่าจะสามารถสร้างเกณฑ์การประเมินผลเป็นภาษาอังกฤษได้	2.50	.900	3.43	.858
ผลรวม		2.39	.664	3.44	.674

จากตาราง 2 พบว่า ผลการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครูในการพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด 7 องค์ประกอบ แสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยที่เพิ่มมากขึ้น จากก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.39 เพิ่มเป็น 3.44 เมื่อวัดหลังจากการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอน B-SLIM Model แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความมั่นใจที่จะนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสอนที่เพิ่มมากขึ้นในทุกๆ องค์ประกอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์ประกอบด้านทักษะการเขียน ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ที่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.17 เป็น 3.39 โดยที่นักศึกษามีความมั่นใจที่จะรวบรวมความคิดความรู้สึกและความต้องการเพื่อเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ สามารถเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะสื่อสารออกไป มีความมั่นใจว่าจะสามารถเลือกใช้คำศัพท์ วลีหรือประโยคเพื่อเขียนเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

และจะสามารถสื่อสารโดยการเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ ส่วนค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นในองค์ประกอบอื่น ๆ เนื่องจากในการเรียนแต่ละครั้งผู้สอนจะพยายามสื่อสารกับผู้เรียนในทักษะ ต่าง ๆ เช่น การฝึกทักษะการพูดและการอ่าน รวมถึงการนำสื่อมาประกอบการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวกลางในการสื่อสาร จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในด้านนั้นๆ มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model

1. จากผลของการวิจัย ในการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model ก่อนเรียนและหลังเรียน มีระดับสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอภิปรายผลได้ว่า ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน B-SLIM Model ประกอบไปด้วยขั้นตอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนและการเตรียม มีการเลือกกิจกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและความสนใจของผู้เรียน ในขั้นตอนแรกนี้ ผู้สอนต้องคัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด เชื่อมโยงข่าวสาร เหตุการณ์ที่เป็นที่สนใจ เพื่อนำมาสร้างและออกแบบเนื้อหาและกิจกรรม โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน แล้วออกแบบสื่อการสอนให้น่าสนใจ โดยเน้นสื่อเทคโนโลยีที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ในขั้นตอนที่ 2 ขั้นตัวป้อนความรู้ใหม่โดยตั้งอยู่บนฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ในขั้นนี้ผู้สอนต้องพยายามเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เก่าของผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ได้อย่างง่าย อาจเป็นการเรียนรู้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนมากขึ้นกว่าคาบเรียนที่แล้ว โดยอธิบายถึงสิ่งที่มีอยู่และสิ่งที่เพิ่มเติมมาใหม่ เช่น จากเมื่อคราวที่แล้ว สอนในเรื่องโครงสร้างประโยคแบบประโยคความเดียว (simple sentence) ก็เพิ่มเติมลักษณะโครงสร้างประโยค ในรูปแบบประโยคความรวม (compound sentence) โดยอธิบายการนำมารวมเป็นประโยคความรวมที่ต้องอาศัยการเรียนรู้คำเชื่อมต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ ซึ่งถ้าผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างพื้นฐานในรูปแบบประโยคความเดียวไปแล้ว เขาจะสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ได้อย่างง่ายดาย ในขั้นที่ 3 ขั้นจัดกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะทางภาษา เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น เป็นขั้นตอนฝึกฝนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชี่ยวชาญเป็นการต่อยอดจากขั้นตอนที่ 2 โดยนำความรู้มาทดลองใช้ให้คล่องแคล่ว เช่น การฝึกเขียนรูปแบบประโยคที่ได้เรียนไป ฝึกการสร้างประโยคในสถานการณ์อื่นๆ ฝึกเขียนเรื่องที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ เพื่อนำไปสู่ในขั้นที่ 4 ขั้นผลิตผลงาน เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษานอกห้องเรียน นำความรู้ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อนสนิท โดยการนำความรู้จากที่ได้เรียนมาเขียนเรียบเรียงให้ถูกต้องเหมาะสม คัดเลือกคำศัพท์ วลี สำนวนในการใช้ในการเขียนจดหมายมาใช้ได้

อย่างเหมาะสม ถูกกาลเทศะและในขั้นตอนสุดท้าย ขั้นที่ 5 ขึ้นประเมินผล เพื่อประเมินและตรวจสอบตัวผู้เรียน ถึงผลการเรียนรู้ที่ได้ปฏิบัติไป เช่น การประเมินตามสภาพจริงของงานเขียน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ โครงสร้างประโยค การเลือกใช้คำหรือวลีได้เหมาะสมกับเหตุการณ์ การนำไวยากรณ์มาเขียนเรื่องราวได้อย่าง ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ รวมไปถึงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมาร้อยเรียงเชื่อมประโยคได้อย่างเหมาะสม ใน บางครั้งผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนได้ด้วยตนเอง หรือการสลับกันประเมินงานเขียนของเพื่อน พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ ข้อควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อเติมเต็มงานของกันและกันกับคู่ของตน การประเมินลักษณะ นี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากขึ้นในการเขียน เพราะได้ทดลองในการประเมินงานเขียนของคนอื่น และได้ รับรู้คำแนะนำจากผู้อื่นที่นอกเหนือจากผู้สอน จึงได้มุมมองที่หลากหลายขึ้นอีกด้วย จากกระบวนการเรียนการสอน ด้วยรูปแบบการสอน B-SLIM Model ดังกล่าว ส่งผลให้คะแนนหลังการเรียนเพิ่มมากขึ้น เพราะผู้เรียนได้ ฝึกเขียนอยู่ในทุกสัปดาห์ของการเรียน ได้นำความรู้จากการเรียน ไปเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เช่น การเขียน เล่ากิจวัตรประจำวันของตนเอง ผู้เรียนได้เรียนรู้ การใช้ศัพท์ในการบอกลำดับขั้นของการทำกิจวัตรประจำวัน การบอกเวลาในแต่ละช่วง การเล่าเหตุการณ์ด้วยการใช้คำเชื่อม ซึ่งเป็นเรื่องที่ตนเองมีข้อมูลและสามารถ ถ่ายทอดเรื่องราวของตนออกมาได้ดีที่สุด

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารณัท ศุภพิมลและจารุณี มณีกุล (2561) ที่ได้ศึกษาการใช้การสอนแบบบีส ลิมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในทักษะการฟัง พูด และเขียน พบว่า การสอนแบบบีสลิมสามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพที่ดี ขึ้น จากทั้ง 5 ขั้นตอนของบีสลิม ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผู้เรียนมี ความสุขกับการเรียน สามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สามารถคิดค้น ค้นหาความรู้ หาคำตอบได้ ด้วยตนเอง มีการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง กล่าวคิด กล่าวทำ และกล้าแสดงออก ผู้เรียนมีส่วนร่วมจัดกิจกรรม ร่วมกับผู้สอน สามารถเรียนรู้ได้จากกระบวนการของตนเองและผู้เรียนสามารถสร้างความรู้และสรุปความรู้ด้วย ตนเองได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตพร ช่วยบุญชู (2558) ได้ทำการวิจัยเชิง ทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดย ใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 มีผลการทำคะแนนคิดเป็นคำร้อยละในเกณฑ์ที่ต่ำอยู่มาก แต่หลังจากที่ผู้สอนได้จัดการ เรียนการสอนโดยรูปแบบ B-SLIM Model ในภาคเรียนที่ 2 จะเห็นได้ว่า คำร้อยละของนักเรียนมีคำร้อยละที่ เพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เพิ่มขึ้น โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อย ละ 25.3

2. ในการศึกษาาระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษา ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model พบว่ามีค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้นจากก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.39 เพิ่มขึ้นเป็น 3.44 สามารถอธิบายผลได้ว่า ในกระบวนการเรียนการสอน นักศึกษาได้ฝึกทักษะการเขียนในทุก ๆ สัปดาห์ นักศึกษาจึงมีความเชื่อมั่นว่าตนจะสามารถเขียนได้ดีขึ้นกว่าเดิม ในแต่ละครั้งของการเรียน นักศึกษาจะมีโอกาสในการทดลองเขียนประโยคด้วยตนเอง ในรูปแบบกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่และ กิจกรรมกลุ่ม ผ่านการนำเสนอในห้องเรียน ผู้สอนคอยให้คำแนะนำและคอยตรวจสอบความถูกต้องและในตอนท้ายของคาบ นักศึกษาจะได้รับมอบหมายชิ้นงาน เพื่อกลับไปเขียนตามหัวข้อที่กำหนดให้ ที่มีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน แล้วนำมาเพื่อนำเสนออีกครั้งในชั้นเรียน ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ร่วมกันประเมินชิ้นงาน พร้อมให้คำแนะนำต่องานเขียนอีกที จึงส่งผลให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับการเขียนภาษาอังกฤษที่มากขึ้นกว่าเดิม ได้ลองฝึกใช้ประโยคที่ซับซ้อนขึ้น และมีความยากขึ้นในแต่ละครั้ง รวมถึงผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เพิ่มเติมการตกแต่งชิ้นงานให้น่าสนใจ ตามความต้องการและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ได้ใส่รายละเอียดความเป็นตัวเองลงไปในงานเขียน จึงทำให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการทำงาน เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยาก ต้องอาศัยการมีคลังคำศัพท์หรือวลีเพื่อนำมาเรียบเรียงในประโยค การใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้องตามหลักภาษาอังกฤษ

สอดคล้องกับแนวความคิดของ Bandura (1977) ในทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตน ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อบุคคลมีความเชื่อมั่นต่อการกระทำใดการกระทำหนึ่งและมีความรู้สึกว่าตนจะสามารถทำได้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ก็จะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมนั้นๆออกมา อย่างที่นักศึกษาที่ได้รับการเรียนด้วยรูปแบบบิสลิมแล้ว ก็เกิดความมั่นใจว่าตนจะสามารถเขียนงานออกมาได้ดีขึ้นกว่าเดิม เพราะตนได้ผ่านการฝึกเขียนมาแล้วในรายวิชาอยู่หลายครั้ง จึงไม่เกิดความรู้สึกกลัวจะเขียนงานออกมา โดยสังเกตได้จากงานในชั้นแรกๆ นักศึกษาแสดงออกถึงความไม่มั่นใจในการส่งงาน มีความกังวลว่าจะเขียนผิด ไม่รู้ว่าจะใช้ Tense ไດในการเขียนให้เหมาะสมกับเรื่องราว การนำเครื่องหมายวรรคตอนมาเชื่อมประโยคเพื่อความสะดวกของข้อความ หรือระดับความเป็นทางการของการใช้ภาษาในงานเขียนจดหมาย การเลือกคำขึ้นต้นหรือคำลงท้ายที่เหมาะสมและถูกกาลเทศะ แต่เมื่อนักศึกษาได้ลองเขียนผ่านไป 1-3 งาน นักศึกษาเกิดความเชื่อมั่นมากขึ้นว่างานของตนต้องออกมาน่าพึงพอใจ และผลก็สอดคล้องกับความเชื่อมั่นที่นักศึกษามีต่องานของตนเช่นกัน

สอดคล้องกับ Harris (1988) อ้างจาก ยะยา ยุทธิปูน (2562) กล่าวไว้ว่า สิ่งที่ต้องคำนึงถึงสำหรับการเขียน คือ 1. เนื้อหา (content) ของเรื่อง คือ ผู้เขียนต้องรู้คำศัพท์และสำนวนต่างๆ ที่ต้องใช้ในการเขียนเนื้อหา นั้น 2) การวางรูปแบบ (Form) หรือการเรียบเรียง (Organization) ผู้เขียนควรเลือกใช้วิธีการเรียบเรียงหลายๆวิธีตามความเหมาะสม 3) ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้ภาษาตามกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อ

ความหมายได้ 4) สีสลา (Style) ได้แก่ การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสิ่งที่เขียน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ ภาษาที่เป็นทางการและภาษาที่ไม่เป็นทางการ และ 5) กลไก (Mechanics) ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน จึงควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความเชื่อมั่นในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน ไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ในด้านการเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองนำไปสู่การสร้างความสำเร็จในด้านต่างๆ ของชีวิตในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถในการสอนของนักศึกษาครู ที่ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลของนักศึกษาชั้นปีที่ 3-5 ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เพราะเป็นเพียงการศึกษาสำรวจแนวโน้มการรับรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเบื้องต้น ดังนั้น ในการนำผลวิจัยไปใช้อาจต้องมีการศึกษาสำรวจระดับการรับรู้ความสามารถในการสอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการเขียน ต้องใช้เวลามากในการตรวจงานเขียนและการสะท้อนผลกลับไปยังผู้เรียน ผู้สอนต้องบริหารเวลาให้เหมาะสมในการวางแผน เพื่อให้ทันต่อการส่งผลคะแนนให้ผู้เรียนได้ทราบหลังการเรียน เพื่อที่จะได้รู้พัฒนาการของตนในการเขียนงานเขียน รวมถึงรับทราบข้อผิดพลาดที่เกิดในงานเขียนของตน และหาแนวทางแก้ไขหรือเรียนรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่เป็นปัญหาต่อไป
2. ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องเกิดจากกระบวนการรับสารมาก่อนหน้า เพื่อนำมาสู่กระบวนการส่งสารออกมาในรูปแบบงานเขียน โดยถ้าผู้เรียนมีพื้นฐานหรือคลังคำศัพท์ที่ค่อนข้างน้อย อาจทำให้งานเขียนไม่สามารถพัฒนาได้ตามที่ควร เนื่องจากนักศึกษาไม่มีคลังคำศัพท์มากเพียงพอในการนำมาเรียบเรียงเรื่องราว และมีการใช้วลีหรือสำนวนต่างๆ การใช้คำเชื่อม และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่มีค่อนข้างจำกัด ก็จะส่งผลกระทบต่องานเขียนที่ไม่มีระบบการลำดับและพัฒนาการเขียนที่สละสลวย อาจใช้คำศัพท์ง่ายๆ และซ้ำๆ เป็นต้น
3. ผู้สอนควรให้เวลากับผู้เรียนในการสร้างสรรค์งานเขียนพอสมควร ไม่ควรรีบเร่งหรือทิ้งเวลาให้การส่งงานที่นานเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะผู้สอนให้เวลานานในการส่งหรือเร่งรีบจนไม่สามารถถ่วงถ่วง สะท้อนแนวคิดออกมาได้จากงานเขียนเลย เพราะกังวลเกี่ยวกับกำหนดการส่งที่กระชั้นชิด จนละเลยการตรวจสอบความถูกต้องของงาน

เอกสารอ้างอิง

- กฤตพร ช่วยบุญชู. (2558). *การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558*. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ.
- จันทร์ทรงกลด คชเสนี. (2548). *มิติเพื่อการพัฒนาภาษา :กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูปทอง กว้างสวัสดิ์. (2549). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปารณัฏ ศุภพิมลและจารุณี มณีกุล. (2561). *การใช้การสอนแบบปัสลิมเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, ปีที่ 20 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม – กันยายน 2561.
- ภาวิณี เดชเทศ. (2563). *การศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนในการใช้ภาษาอังกฤษในการสอนของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ยะยา ยุทธิปูน. (2562). *การวิเคราะห์องค์ประกอบของความเชื่อมั่นในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วารสารวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2562. หน้า 62-76.
- Bandura, A. Self-efficacy (1977). *Toward a unifying theory of behavioral change*. Psychological Review, 84, 191-215.
- Bilash, Olenka S. E. (2002). “*The Challenges and Successes of Developing a Literacy Community in a Minority Language in Western Canada: An Action Research Study*,” Foreign Language Annals. 35; 3.
- Bruner, Jerome. (1977). *The Process of Education*. Cambridge: Harvard University Press.

Harris, D. (1988). *Testing English as a second language*. NY: McGraw-Hill Book Company

Piaget, J. (1970). *Piaget Theory*. New York: Wiley.